

A számokat matematikusi igényességgel, a bútorgyártást
büszke eredetiséggel műveli

RENDSZERETŐ ÉS RENDSZERFORMÁLÓ

Tóth Norbert

Matyóföld. A térség néphagyományait, formavilágát büszkén őrzi a Bükk déli lábánál elterülő kis vidék lakossága. Viszont nem ragaszkodnak kizárólag a formákhoz: képesek a XXI. századi turistaáradat szükségleteit is kielégíteni. „Fővárosának”, Mezőkövesdnek a határában található az a bútorgyártó vállalkozás is, amely a háború utáni alapítása óta szintén vigyázza az asztalosszakma kézművestudását – mindig valami újat belecsempészve. Ismerkedjenek meg dr. Persze Lászlóval és a Mezőkövesdi Bútoripari Kft. történetével!

Bár előtte sosem találkoztunk, dr. Persze László személyében mégis egy megjelenésében jól szituált, csendes fiatalembert képzeltem el – az ehhez tartozó konformitásokkal. Amikor azonban meglátogattam, bár még mindig megállta a helyét a bennem kialakult kép, a konformitásnak nyoma sem volt. Helyette egy küzdelmeket felvállaló '70-es fiatalembert láttam, aki az édesapja által létrehozott bútorigipari alapokra bátran építgeti a saját maga megálmodta bástyákat. Lefogadom, hogy vízöntő típus – ezt mondjuk nem kérdeztem meg tőle. Ám sok egyéb más kérdésre adott válaszait most önök is megtudhatják.

– *Vágjunk is a közepébe: idedefelé jövet egy pályázati kiírást hirdető táblát láttam a cég irodaházának homlokzatán, miszerint a Széchenyi*

2020 program keretében 60 millió Ft fejlesztési támogatást kapott a Mezőkövesdi Bútoripari Kft...

VILÁGOS TERVEK, REÁLIS CÉLOK – NA MEG A PÁLYÁZATOK

– Valóban, az egy olyan pályázat volt, aminek keretében többek között a jelenlegi irodaépületünket is felépítettük. Egyébként minden fejlesztésünket pályázati lehetőségek mentén hajtuk végre. Rengeteget pályázunk: csak az elmúlt évben négy különböző külföldi kiállításon mutattuk meg a munkáinkat, aztán épp most dolgozunk egy informatikafejlesztési feladaton, és egy kutatási-fejlesztési projektet is létrehoztunk – ezek mind egy-egy pályázat keretein belül jöttek létre. Tudom, hogy léteznek erős ellenérvék is a pályázással kapcsolatban,

de én úgy gondolom, hogy el kell fogadni azt, amit adnak – még ha lassú az átfutás, és bürokratikus is a folyamat.

– *Ugyanazon pályázati feltételt az egyik szidja, a másik örül neki – ez is mutatja, hogy mi, emberek sem vagyunk egyformák. A pályázatok jó megítéléséhez szükséges a rendezettség és az alkotni vágyás...*

– Igen, talán a régi múltunkból is fakad, hogy mi szigorú elvek mentén igyekszünk haladni, és a megfogalmazott céljainkat megvalósítani, nem pedig rögtönözni vagy éppen ügyeskedni. A főkönyvelőnk például egy szigorú ember, nála a számok tekintetében nincs mellébeszélés. Aztán az is nagyon fontos, hogy mérnöki igényességgel legyenek megtervezve az elképzelések is....

A KEZDET...

– Platón szerint a számok az isteni kiáradásban közvetlenül az ideák után következnek: ők az első megnyilvánulási formák a világban. Nem is csoda, hogy a világban minden tudomány, művészet és produktum leírható a számok nyelvén. S ha már a kiáradásnál tartunk: a cég múltjára hivatkoztál az előbb, térjünk ide vissza! Honnét kezdődött a ti történetetek?

– Édesapám, id. Persze László útkeresésével indult minden. Ő az 1970-es években végzett a Soproni Egyetem faipari mérnök szakán, s bár ott akart maradni tanítani, az akkori tanára azt javasolta neki, hogy menjen ki terepre pár évre, hogy legyen tapasztalata. Így is lett, körülnézett a faipari munkalehetőségek között és a legmagasabb fizetés alapján döntött: így került Mezőkövesdre mérnöknek. Tudvalévő, hogy Mezőkövesden működött egy bútortermelési kft., ahogy azt a neve is mutatja, kisipari termelőszövetkezeti formában. Itt minden asztalos kisiparos önállóan végezte a munkáját, a saját szerszámaival. Édesapám formabontó elképzelései és tevékenysége nyomán állt össze a sok különálló szövetkezeti tag egy nagyobb termelő egységgé, ahol az addig alkalmazott manuális módszerek helyett egy üzemi tevékenység kezdett kibontakozni. Ennek köszönhetően már nagyobb lélegzetvételű munkákat, sőt, exporttevékenységeket is tudtak vállalni. Kaptak megbízást pl. a Magyar Nemzeti Bank irodabútorainak, vagy a honvédségi bútorok egy részének legyártására. De volt módjuk az akkori egy-egy szovjet tagköztársaság országházának bútorterét elkészíteni. Ezek voltak az ősidők. Aztán a rendszerváltás idején a szövetkezetből kft. lett, a közösség tagjaiból pedig tulajdo-

dr. Persze László

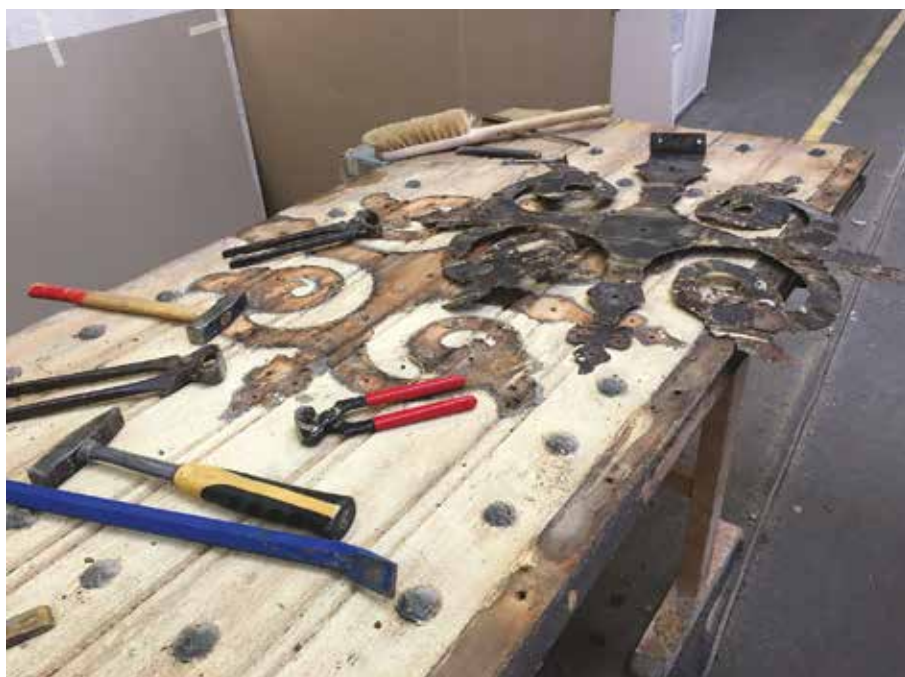
nosok. Még ma is sok tulajdonosa van a cégnek, bár ők javarészt már nyugdíjasok.

...ÉS A FOLYTATÁS

– *Te hogyan kerültél a faiparba? Egyenes út vezetett ide, esetleg önálló törekvéseid másfelé is elvezettek volna, vagy édesapád keze van a dologban?*

– Előttem két útirány lebegett pályaválasztáskor: egyrészt programozó matematikus szerettem volna lenni, mert nagyon érdekelt ez a téma. A másik oldalról pedig édesapám emlegette egyre sűrűbben, hogy itt ez a szövetkezet s milyen jó lenne, ha én is részese lennék...

– *Ez aztán igazán két különböző irány! Mi alapján döntöttél?*

A kováccsal való egyeztetés után készülnek az új veretek a zsinagóga ajtóíhoz

– Csakis egyetlen dolog miatt nem mentem a programozó matematikusi irányba: felvételi nélkül is felvettek volna. S ha már lehet valamiért küzdeni, akkor miért ne a küzdelmesebb megoldást válasszam. Így a Soproni Egyetemre jelentkeztem, és a felvételi után fel is vettem.

– Mi történt a tanulmányaid után?

– Apám természetesen felkínált egy állást, de én úgy voltam vele, hogy miután vannak köztünk súrlódási pontok, talán nem kéne elvállalni. Végül azzal győzött meg, hogy csak egy évre menjek oda, s ha nem tetszik, kérdések nélkül mehetek a saját utam felé. Szerencsére kellemesen csalódtam, mert meghallgatta a véleményemet és adott lehetőséget a szabad gondolkodásra. Emellett azonban nagyon ügyesen odafigyelt arra, hogy közben végigjárjam a számlátrát. Összességében egy nagyon jó képzést kaptam, amikor eljött a stafétaátadás ideje, úgy 5 évvel ezelőtt. Ekkor édesapám nyugdíjba ment – legalábbis hivatalosan. Ugyanis eleinte csak

havonta, aztán pedig majdnem minden nap bejött a céghez. Ha nem is mindig mondta ki, de hiányzott neki a szellemi kihívás. El is határoztam, hogy egy-egy nagyobb feladat ügyintézésébe mindig bevonom. Most például a

miskolci zsinagóga több mint 200 éves nyílászáróinak a felújítási munkálatait szervezi, rendezi.

KILÉPNI

A MEGSZOKOTTSÁGBÓL

– *Térjünk is át a tevékenységekre! Mi jellemzi a cégeteket, a termékínálatot?*

– Mi egy irodabútorokat, üzleti berendezéseket gyártó 50 fős kisüzem vagyunk. Ez számomra pont az a méret, amit túlzott idegeskedések nélkül is el lehet irányítani, úgy, hogy még nem megy a magánéletem rovására. Ugyanakkor mindig arra voltunk és vagyunk büszkék, hogy rugalmasak tudunk lenni a bútorgyártói piacon. Rendelkezünk szériagyártó sorral, de mellette ott van az egyedibútor-gyártásra kialakított gépsorunk is. Vállalunk tömeges ajtófrontfestést, ugyanakkor például egyedi méretű és formájú corian pulttetőt is tudunk hajlítani. Ami pedig a munkáinkat illeti: irodabútorokat főként a magyar államigazgatás részére gyártunk,

Az íves kialakítású jellegzetes konyhabútort két szabadalom is védi

az üzletberendezési bútorokra érkező megrendeléseink pedig a világ minden tájáról érkeznek. S itt máris fellelhető az, ami nekem nem illett bele a képbe. Az irodabútorokban nincsen túl sok szakmai kihívás, ezt azért kijelenthetjük. Az üzletberendezéseknél pedig, bár nagyon sokat tanultunk a külsős tervezők egyedi formavilágát tükröző bútorok legyártása kapcsán, a szerepünk mégiscsak a bér munkás szintjén mozgott. Ennek a felismerése vezetett engem arra, hogy végre a saját ál munk megvalósítása érdekében is tegyünk valamit. A saját bútoraink formavilágába olyan újdonságokat szerettünk volna beletenni, ami egyrészt vonzó a vevőknek, másrészt ne legyen könnyen másolható. Így született meg a ukitchen.eu (your kitchen, azaz te konyhád – a szerk.) névre hallgató, prémium kategóriás lakossági konyhabútor család. Bár itt a vevő óriási szabadsággal rendelkezik a méretek, színek, alapanyagok kiválasztásánál, mi mégis szériában tudjuk mindezt

A furatolásokat álló CNC végzi

legyártani. Ez a parametrikus tervezőprogramunknak köszönhető, illetve a vele közvetlen kapcsolatban lévő, nesting feladatokat is elvégző CNC táblafelosztónak, a furatolást végző álló CNC-nek és az automata élzáró gépsornak. A kész elemeket

már csak csomagolni, vagy szerelvényezni, összeállítani kell. Ebben a gyártói folyamatba illesztettük bele az íves oldalelemeket, valamint az átvilágítható frontlapokat, ami teljesen egyedi, ugyanakkor kicsit retró hangulatú forma- és látványvilágot ad a bútoroknak. Erre a bútorcsaládra két szabadalmat is benyújtottunk. Az egyik egy úgynevezett formai szabadalom, ami az íves megoldásokra vonatkozik. A másik pedig egy műszaki szabadalom, ami néhány pattintással levehetővé teszi, hogy cserélhetővé váljon az átvilágítható, gravírozott mintákkal és furnérral ellátott front plexilap. Így a vevő teljesen egyedi hangulattúra öltöztetheti át a konyhabútorát pl. egy születésnapnak vagy a karácsonynak megfelelően.

– *Hogyan fogadták a vevők?*
 – Ezt a konyhai megoldást Budapest mellett a már említett nemzetközi kiállításokon Bécsben, Kölnben, Ljubljanában már láthatta a nagyközönség. A fogadtatás kivételesen pozitív volt, de amikor kiderült, hogy

A Mercedes-Benz autók németországi szalonbútorai is itt készülnek

magyar gyártó áll mögötte, azonnal az alkudozások felé ment el a tárgyalás, sajnos.

– Elvette a kedvedet ez a fajta fogadtatás?

– Nem, de az biztos, hogy teljesen más irányból kell belépni ezekre a piacokra. Viszonteladókra mindenképpen szükség van, de ennek a megtalálása még kérdés.

– Mi a helyzet Magyarországon?

– A hazai piac más: most éppen egy egri szálloda teljes bútorzatát fogjuk ezen cserélhető rendszerű bútorokból legyártani. Ugyanis időközben a hálósobai bútorokra alkalmazható változatot is kifejlesztettük.

– Ez egészen új megközelítésekre is lehetőséged ad, de mindez miért jó?

– Egyre inkább fogyasztói társadalomban élünk. Ha a vevő megunja a konyha- vagy szobabútor stílusát, színvilágát, vagy megsérült egy elem, akkor könnyedén át tudja „öltöztetni” a bútorát egy teljesen más hangulatra – egy órán belül. Ehhez elég csupán a cserélhető front- és

korpuszelemeket megvennie, nem kell a teljes bútort kicserélnie. Egyébként a rendszer tárolóhelyet biztosít a lecserélt elemeknek.

KÖRNYEZETVÉDELEM

– ÉLESBEN

– Újító gondolkodó vagy, ez látható.

S ha már itt tartunk: említetted, hogy az egyik pályázat általi fejlesztésetek napelemek telepítéséről szólt. Milyen megfontolásból indultatok el ebbe az irányba?

– Számunkra nagyon fontos a környezetvédelem. A már említett pályázat keretében egy 150 kW-os napelemes erőművet telepítettünk, amit az üzem tetején helyeztünk el. Ez a gyártáshoz szükséges teljes éves villamos energiát 100%-ban fedezi. Egyébként nálunk a belső anyagmozgatás is villamos hajtású emelővel, targoncákkal történik, sőt, egy új fejlesztésünk eredményeképpen az első elektromos hajtású személyautónk is hamarosan meg fog érkezni a telephelyre. Mindezt

tényleg tudatosan tesszük: a cél, hogy a gyártás során a legkevésbé szennyezzük a környezetünket, őrizzük a természeti értékeinket. Nekem is van két fiam, nem mindegy, hogy mit hagyok nekik örökül.

– A tárgyalód falán díszkeretbe foglaltan két huszárkard lóg. Ajándékba kaptad, a kis táblán lévő feliratok elárulják...

– A feliraton lévő név Wasilewski Maciej, vagy ahogy én szólítom, Mátyás a Telmex-Nowy Styl igazgatója. Ez a lengyel cég Európa legnagyobb bútorgyártója: tőlük vesszük az irodaszékeket, ők pedig az egyedi bútorainkra vevők. Nos, Mátyás nagy rajongója a fegyvereknek, a kardokat is tőle kaptam ajándékba.

– „Lengyel, magyar – két jó barát, együtt harcol s issza borát.” – tartja a mondás. Ha az előbbieket mellé még a felvételd körül történeteket is idevesszük, akkor szerintem te a küzdelmeket kedvelők típusához tartozol. Talán ezzel a küzdelemmel kell majd a saját fejlesztésű bútoraidat is bevezetni Európába, ki tudja?! Menjünk tovább! Említetted, hogy van két gyermeked. A családotról mit tudhatunk meg?

– A feleségem, Kriszta szintén a cégnél dolgozik, a kereskedelmi feladatokkal foglalkozik. Ő erdélyi származású, kemény világból jött és édesapja révén sokoldalú kereskedelmi gyakorlatra is szert tett, amivel remekül kiegészíti az én mérnöki „kocka” szemléletemet. A kisebbik fiunkat Petinek hívják, ő 3 éves, Patrik, a nagyobbik pedig 8 éves. Egyébként a legkedvesebb időtöltésem, hogy velük töltöm a szabadidőmet. Igen, mi szeretünk egymás társaságában lenni. S ebből az együttlétből származó töltődés minden más élethelyzetre fel tud vértézni. ■

Fotók:

Mezőkövesdi Bútoripari Kft.